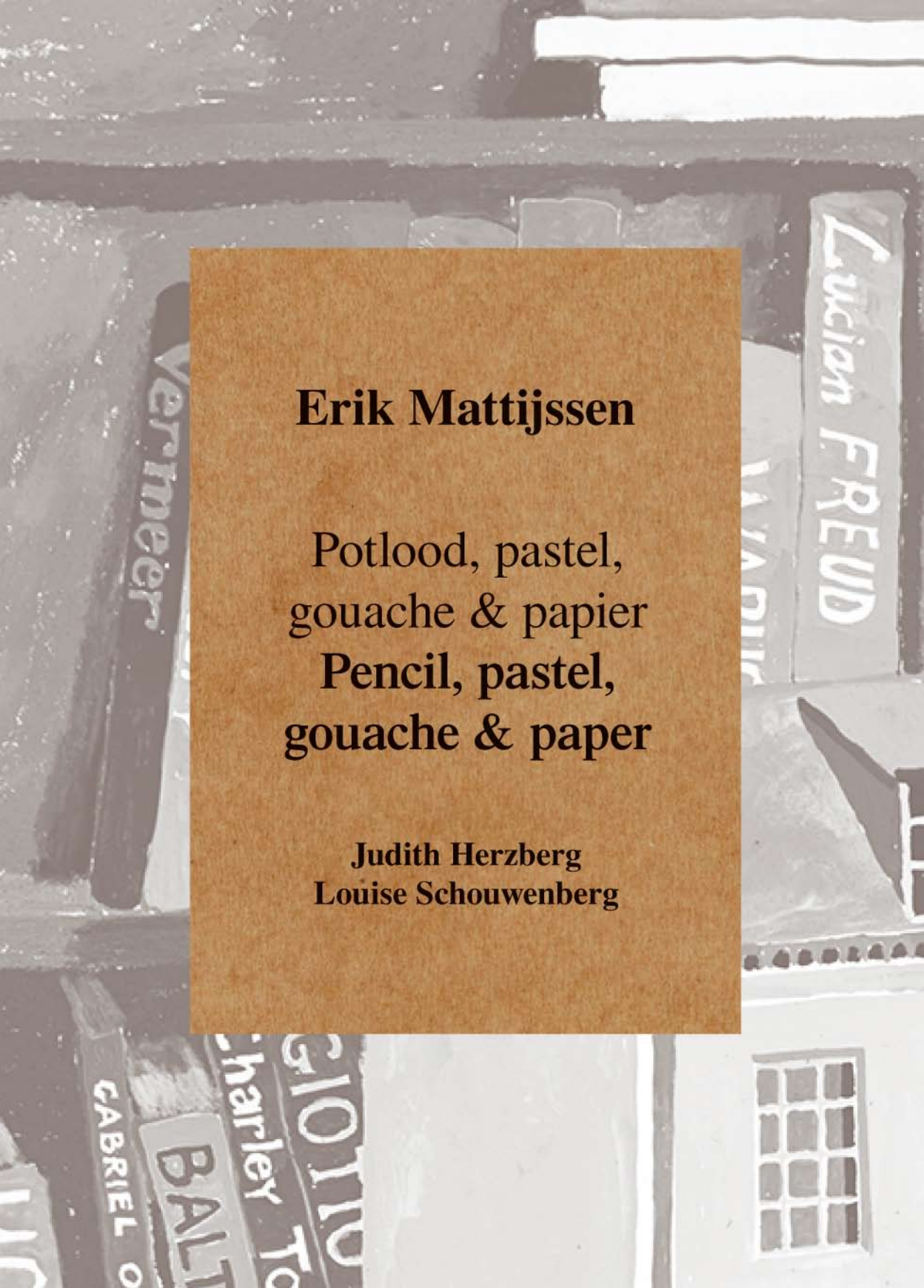

The background of the entire page is a collage. It features various names of artists and brands, including 'Vermeer', 'Lucian FREUD', 'BALTUS', 'GABRIEL O', and 'charley To'. There is also a grid pattern resembling a window or a book cover in the bottom right corner. The central text is overlaid on a brown rectangular background.

Erik Mattijssen

Potlood, pastel,
gouache & papier

Pencil, pastel,
gouache & paper

Judith Herzberg
Louise Schouwenberg

Voor mijn moeder

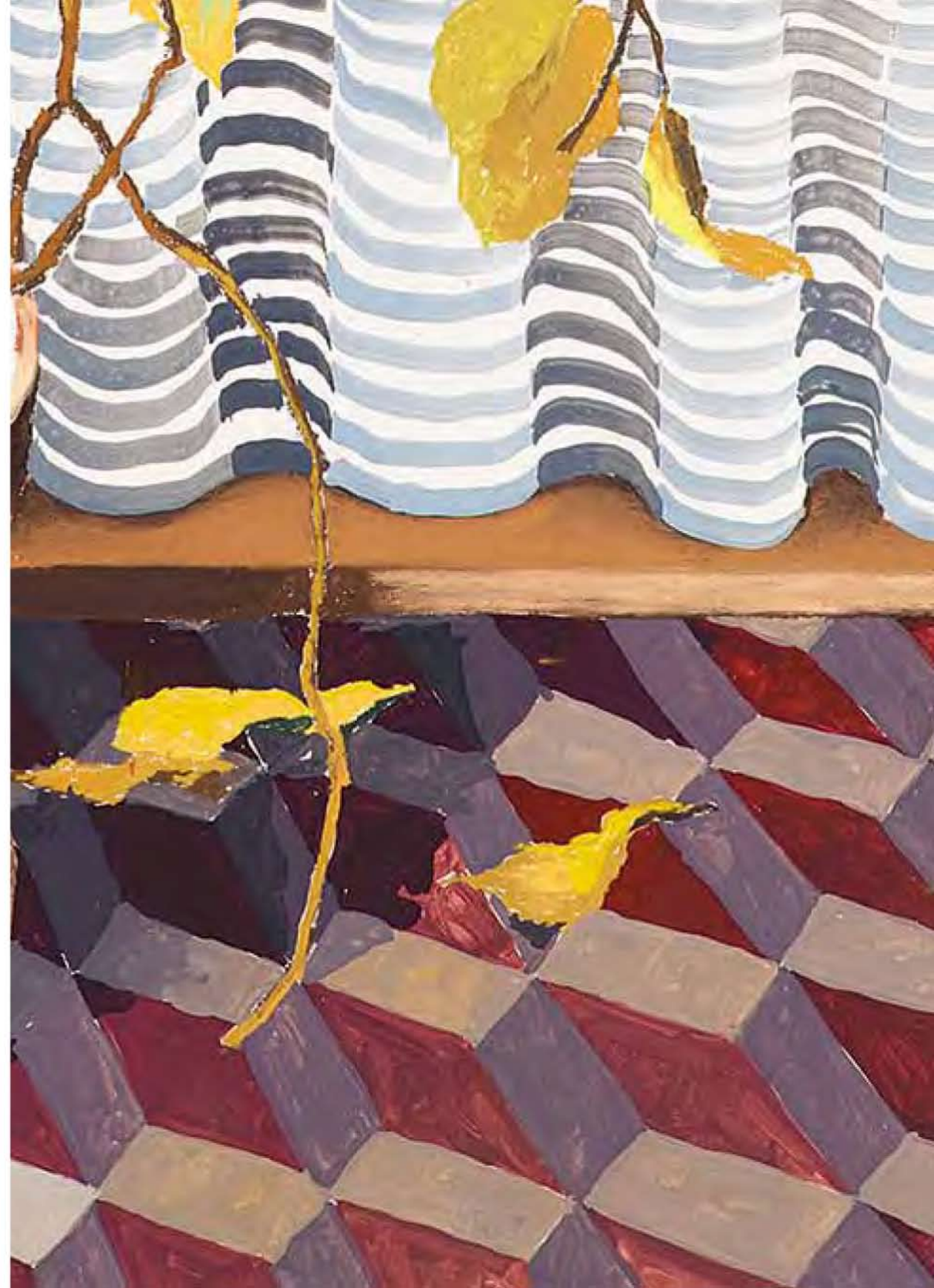

Hier in dit halverwege
huis met windstille
tinten valt amper
te gissen hoezo geen
plooi die niet glad
is gestreken

Wie is het
die hier niet heeft gezeten
niet gestruikeld is
over geen mat

geen minnaar geen kat
wanhopige vlooiën
wachten op benen

DE GERUSTSTELLENDEN
EENVOUD
Louise Schouwenberg

Ik zie de slijtplekken op de meubels en de bleke decoraties op het gordijn, en ik hoor hoe de houten vloer kraakt onder mijn voeten. De dekens verspreiden een muffe geur, net als de gordijnen.

Ogenscheinlijk gaan de tekeningen van Erik Mattijssen over levenloze dingen, bevroren in een lang vervlogen tijd; ontdekt in een Oost-Europees gehucht waar het moderne leven nog geen vat heeft gekregen op het bestaan. Oude, archetypische meubels en gebruiksvoorwerpen. Toch is dat slechts schijn. De tekeningen gaan niet over dingen, niet eens over interieurs. Ze gaan over het leven. Tastbare, voelbare, hoorbare sensaties – de dingen zijn stille getuigen van de gebeurtenissen die hier plaatsvonden en ongetwijfeld nog gaan plaatsvinden. Vuilniszakken, verhuisdozen, de beddensprei, de stapel dekens – ze wachten op wat komen gaat. Mensen zijn meestal opvallend afwezig, en toch bezielen zij het patroon op het behang, de kleurige gerangschikte bloemen in de vaas, de potten die zorgvuldig zijn opgeborgen in de kast.

REASSURING SIMPLICITY
Louise Schouwenberg

I can see the scuff marks on the furniture and the faded patterns on the curtain, and I can hear the wooden floor creaking under the weight of my feet. The blankets, like the curtains, give off a musty smell.

On first impression the drawings of Erik Mattijssen seem to be about lifeless objects, frozen in a bygone time, discovered in an Eastern European village where modernity has yet to make an impression on life, ancient archetypal furniture and artefacts. But all is not what it appears. The drawings are not about these things, they are not about the interiors either. They are about life. Tangible, tactile, auditory sensations – the objects are the silent witnesses of events that once took place here and shall undoubtedly continue to happen. Garbage bags, boxes, the bedspread, the pile of blankets – they anticipate what is to come. People are by and large, conspicuously absent, but their presence animates the pattern on the wallpaper, the colourful flowers arranged in a vase, and the pots which are carefully stored away in the cupboard.

